

Jaume Bernadet **Membre de Comediants**

“Al Mediterrani, el carrer és la nostra segona casa”

Comediants participa en el centenari de Salvador Espriu, amb l'espectacle *Espriu Viu*. S'ha realitzat amb una doble intenció pedagògica: divulgar la vida i obra del poeta i formar en teatre al carrer els alumnes de batxillerat d'arts escèniques de l'institut IES Domènech i Muntaner de Canet de Mar, que l'estrenen avui, a les set de la tarda. Jaume Bernadet Munné és actor, guionista, director creatiu i artístic especialitzat en direcció d'espectacles de participació col·lectiva. Impulsor del Centre de Creació de Comediants La Vinya i membre de la companyia des del 1975, va rebre el Premi FAD d'honor d'arts teatrals 2010.

Què és aquest projecte d'Espriu Viu?

Consisteix a explicar la vida de Salvador Espriu a través d'imatges, de sons, de músiques i dels seus poemes. Serà un projecte treballat amb els alumnes del batxillerat d'arts escèniques de l'IES Domènech i Muntaner de Canet de Mar. Fem una preestrena a Canet i presentarem el projecte definitiu al juliol a Arenys de Mar.

Com heu preparat els alumnes?

Comencem amb un escalfament corporal i després ens posem a assajar el projecte dividint-lo en quatre parts: la infantesa, l'adolescència, l'edat més fosca de la Guerra Civil i l'etapa en què es va fer famós. Això permet als alumnes practicar interpretació, cant, ball i recitatiu de poemes.

En quins llocs fareu la representació d'aquest espectacle?

El farem a Canet i a Arenys amb la participació de la gent del poble, i també el representarem al Festival de la Porta Ferrada a Sant Feliu de Guíxols i a la Mercè de Barcelona, on modificarem l'espectacle una mica adaptant-lo a escenaris mòbils.

Aquest projecte va més encaminat cap a una línia pedagògica o cap al teatre professional?

Les dues: la pedagògica per explicar com Comediants treballa i així ensenyar-los el camí que han de seguir per posar en escena una obra de teatre, i la professional, on els dono eines perquè vegin com ho han de fer per guanyar-se la vida amb això.

Què suposa fer un espectacle amb la participació massiva d'alumnes amb un petit suport d'actors professionals?

Molta responsabilitat. Sobretot per saber transmetre un camí que hem estat investigant nosaltres, com és el fet de fer teatre al carrer. Perquè aquí al Mediterrani, el carrer és la nostra segona casa.

Avantatges i inconvenients de treballar amb gent jove.

Els avantatges és que, si en saps, suscites l'entusiasme i les coses van bé; i dificultats, que si no transmits bé la seducció de com fer bé una història després et sap greu perquè no surt com t'agradaria o com has pensat que sortiria. Una altra cosa són les dificultats pròpies de cadascú.

Algun cop havíeu fet algun projecte on els protagonistes tampoc no sou vosaltres sinó que són altra gent, com ara els alumnes de l'institut?

Si, bastants. Per exemple, quan vam posar en peu la vida de Pablo Neruda a Xile, com que era un projecte que necessitava una gran participació d'actors i no es tractava de desplaçar tota una companyia, vam aportar un equip directiu i durant 15 dies vam fer un taller i un càsting per buscar la gent adequada i ensenyar la manera de desenvolupar el projecte a Xile a partir de la nostra experiència, el teatre al carrer.

A part de Neruda i Espriu, quines altres celebritats ha dut al carrer?

En certa mesura m'he especialitzat en aquest tipus de coses. He tocat la figura de Neruda, la de Mozart, la d'Espriu, les Arts en general, Jean Vilar i Don Quixot.

CRÍTICA JORDI BORDES

Les Antonietes no tenen manies i s'atreveixen muntar les peces que els ve de gust, indistintament de si és amable, o no, per al públic o bé de si els correspon per edat. *Un enemic del poble* demana uns actors madurs, que representen la veu ponderada i respectada de la societat: Són l'alcalde, el comerciant, el periodista, però sobretot, l'investigador científic. Fa relativament poc temps (Tívoli, 2007) es va poder veure una producció a Barcelona amb Francesc Orella de Dr. Stockmann, difícil de superar. Però els de Les Antonietes han entès que l'inconformisme del doctor, que denuncia una fàbrica de la seva sogra molt arrelada a la comunitat com a possible causant d'una contaminació de les aigües, i contra

L'energia latent d'un cartell jove

La proposta rejoyeneix els personatges d'“Un enemic del poble” a la Muntaner

tot el poble per demanar el tancament del balneari, batega amb la mateixa energia d'avui. És l'avui del “Sí es pot!” de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, una bona troballa. També és una manera de denunciar aquells joves llicenciats que han de fer les maletes i marxar a l'estranger.

Les Antonietes, doncs, demostren que la seva vocació teatral passa per sobre de la idoneïtat del repartiment o de la possible connexió amb el públic. Certament, si el convenciment és coherent, el públic acaba arribant (perquè connecta amb l'entusiasme) i tot es pot relativitzar. La pega és que aquesta bufetada contra els poders establerts (que cal valorar d'un home com Ibsen que ja tenia carrera) té alguns buits en

E

Els Jocs Olímpics del 1992 ens van permetre desenvolupar la creativitat a bons nivells. Va suposar un repte molt important

Teatre

A la Terra i a la Lluna.

Els artistes de Comediants es debaten entre aquests dos pols /B. OLLER

De quina manera us mantindreu fidels a la vostra tradició de fer teatre al carrer?

Això sembla una frase de l'Espriu! Intenem deixar llavor d'allò que fem perquè la gent tingui interès per continuar. I també ens mantenim fidels al nostre estil, perquè la gent coneix i reconeix l'estil propi de Comediants. I d'altra banda, intentar fer-ho amb professionals i amb gent que vulgui aprendre i fer-ho millor. Tenim molt en compte les persones també, i per això les intentem cuidar, que la gent després que col·labora amb nosaltres pugui transmetre i explicar el que viu.

Com sobreviu Comediants la crisi?

Sobreviu, però no viu. Hi ha el teatre on el públic paga l'entrada; el teatre al carrer on els espectadors no paguen però ho financen entitats; l'òpera, que encara que hi hagi reduccions pressupostàries, podem fer-ho i obtenir beneficis; els encàrrecs; i la col·laboració, on no obtenim beneficis, però gaudim i ens dona dimensió social.

Han passat 20 anys dels Jocs Olímpics. Quin record en guardeu?

Ens va permetre desenvolupar la creativitat a bons nivells. També va suposar un repte molt important per a nosaltres. Ens va permetre salvar-nos. No tot van ser beneficis: ens va perjudicar, perquè al 1992 vam entrar en pèrdua econòmica a causa de créixer tant i no saber controlar les despeses econòmiques.

Com es treballa amb altres creadors d'altres disciplines artístiques?

Ara estem treballant en la creació d'un documental sobre els 40 anys de Comediants. En aquest documental hi ha el guió, la recerca del finançament i la producció, la direcció, l'escenografia, els actors, els textos, els dibuixos i l'animàtica, la postproducció, la sonorització, el cast, el talonatge i les lletres i després la fase de publicitat, estrena i difusió. Intenem treballar en equip..

Què preteneu amb el documental?

El que pretenem fer amb aquest documental és que el màxim de gent possible que ha col·laborat o ha estat a Comediants hi tingui veu. *

la posada en escena. Tot i que s'ha fet una retallada important del text, sabent mantenir diferents ritmes, el llenguatge queda massa enrere. Es refereix a uns conceptes que sonen llunyans i que no donen als actors la seguretat que necessiten. Amb les funcions, s'anirà digerint i fluirà millor. Ibsen diu que l'home sol (tots els amics de còctels l'han acabat abandonant) és quan se sent més fort. Tarrason manté la cita final però Stockmann (valent, Bernat Quintana) ho diu amb una dona arrapada (Annabel Castan, que dobla el paper de sogra i dona i fa aterrar el projecte a l'escenari) al seu company. Ella, generosa, és l'única que hi creu i amb qui treballarà per sobreviure braç amb braç. *

STOCKMANN Les Antonietes

Adaptació: Oriol Tarrason (versió d'*Un enemic del poble*, d'Ibsen)

Direcció: Oriol Tarrason

Intèrprets: Annabel Castan, Bernat Quintana, Pep ambrós, Mireia Illamola i Arnau Puig

Data i lloc: Diumenge 12 de maig (fins al 16 de juny) a la Sala Muntaner

S'AIXECAELTELÓ J.B.

Els Catarres, al 'Peter Pan'

La Joventut de la Faràndula de Sabadell estrenen demà un dels clàssics infantils més populars (un conte que es remunta al 1905) però amb una adaptació que el transforma en musical. La partitura ha estat composta especialment per a la representació de la mà de Joan Colomo, Els Catarres, Sense Sal, Oest i Lluís Oliva, i les coreografies són de Montse Argemí, de l'escola Bots, que ja ha fet altres muntatges semiprofessionals amb el Teatre del Sol.

LA INCREÏBLE HISTÒRIA DE PETER PAN Joventut de La Faràndula

Adaptació: Andreu Solsona

Direcció: Andreu Solsona i Maria Closas

Música: Joan Colomo, Els Catarres, Sense Sal, Lluís Oliva i Oest

Lloc i dia: Al Teatre Municipal de La Faràndula, dissabtes i diumenges a les sis de tarda fins al 2 de juny.

Una bomba 'polipoètica'

Nou recital de poesia, aforismes i accions segons la lògica explosiva d'un globus que rebenta en un parc d'atraccions. El duet Accident Polipoètics ja sumen més de 20 anys treballant darrere un faristol i posant veu als seus versos construïts sovint amb els equívocs. En l'època que es valora el comentari de 170 espais, Theros i Metlikovez demostren com de lúdic i lúcid és l'art d'estirar les paraules com un xiclet.

BABY BUM

Accidents Polipoètics

Intèrprets: Xavier Theros i Rafael Metlikovez

Lloc i dia: A La Seca de Barcelona. Fins al 26 de maig.

'Macarena, la diva', fotomuntatges en directe./J. OSET

Un 'biopic' fals a escena

Macarena Recuerda Sephered és una actriu que des del teatre físic i surrealista dels d'Amaranto (*Tazón de sopa china y un tenedor*, al 2004) investiga noves formes teatrals. Darrerament, experimenta unes narracions en què se serveix de veritables platós per mostrar la tergiversació d'un fet. En aquesta peça, fantasieja sobre un fotògraf que fa veure que retrata instants espontanis però en realitat tot són muntatges. Habitual del Festival Neo i TNT, és una de les veus amb personalitat de l'escena. Ara ja prepara un nou treball, *Whose are those eyes?*, que rep el suport de Fira Tàrrrega 2013 i de la beca del Festival Escena Poble Nou i l'Antic Teatre.

GREENWICH ART SHOW

Macarena Recuerda Sephered

Lloc i dia: A l'antic Teatre, avui a les nou del vespre.

21
CULTURA
17.05.2013

APOLOGIA DE LA RARESA Instint

Casa Terrat ofereix una nova sessió del programa Instint, que convida els espectadors a assistir a una conversa entre un convidat i el presentador. En aquesta ocasió el convidat és Risto Mejide (famos per les seves sentències de jurat en concursos musicals) i el presentador és José Corbacho. **Lloc i dia:** BARTS (antic Artèria Paral·lel). Dimecres 20 de maig, a partir de les vuit del vespre.

Teatre